

Sygn. akt II Ka 51/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Maria Stolarczyk

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Wiktorzak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Sieradzu Anny Duczmalewskiej

po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 2014 r.

sprawy **E. S. z domu R.**

oskarżonej z art. 286§ 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Zduńskiej Woli

od wyroku Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli

z dnia 21 stycznia 2014 r. sygn. akt II K 748/13

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k. :

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,
2. orzeka, że koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

MS/Kwk

Sygn. akt II Ka 51/14

UZASADNIENIE

W skierowanym do Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli akcie oskarżenia zarzucono E. S.to, że w dniu 16.04.2007 r. w Z.w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadziła w błąd pracownika (...), co do zamiaru spłaty pożyczki gotówkowej w wysokości 600 złotych zaciągniętej w ramach umowy pożyczki o numerze (...)doprowadzając w ten sposób (...)do niekorzystnego rozporządzenia mieniem to jest o dokonanie czynu z art. 286 § 1 k.k. Do aktu oskarżenia załączony był wniosek Prokuratora Rejonowego w Zduńskiej Woli w trybie art. 335 § 1 k.p.k. o nieprzeprowadzanie rozprawy i wymierzenie oskarżonej uzgodnionej z nią kary w postaci 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat, 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, zobowiązanie do obowiązku naprawienia szkody oraz zasądzenie od oskarżonego opłat sądowych i wydatków postępowania.

Wyrokiem z dnia 21 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 748/13 Sąd Rejonowy w Zduńskiej Woli uznał E. S.za winną dokonania zarzucanego jej czynu i na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył jej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. Sąd wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 (trzech) lat. W oparciu o art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł od oskarżonej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz

(...)z/s Oddział Ł.kwoty 600 (sześćset) złotych. Kierując się dyspozycją art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci oświadczenia E. R.z dnia 17 czerwca 2013 roku oraz umowy kredytowej nr (...)z dnia 16 kwietnia 2007 roku zawartej pomiędzy E. R.a (...)z/s w W., przechowywanych w aktach sprawy (k. 23, 26). Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 280 (dwieście osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 510,66 (pięćset dziesięć 66/100) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu.

Apelację od powyższego wyroku w ustawowym terminie na korzyść oskarżonej E. R. wywiódł Prokurator Rejonowy w Zduńskiej Woli, który zarzucił rozstrzygnięciu obrazę przepisów postępowania art. 335 § 1 k.p.k. mającą wpływ na treść orzeczenia, polegającą na orzeczeniu w stosunku do oskarżonej E. R. w punkcie 4 wyroku środka karnego przepadku dowodów rzeczowych mimo, iż wniosek o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności złożony przez prokuratora w skardze z dnia 23 grudnia 2013 r. takiego uzgodnienia w zakresie środka karnego nie zawierał. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Zduńskiej Woli.

W toku rozprawy odwoławczej Prokurator Okręgowy modyfikując wniosek końcowy wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uchylenie rozstrzygnięcia zawartego w pkt. 4.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacji Prokuratora Rejonowego w Zduńskiej Woli nie można było uwzględnić.

Ma wprawdzie rację oskarżyciel publiczny, iż wydany wyrok zawiera w punkcie 4 sentencji orzeczenie o przepadku dowodów rzeczowych w postaci oświadczenia E. R.z dnia 17 czerwca 2013 roku oraz umowy kredytowej nr (...)z dnia 16 kwietnia 2007 roku zawartej pomiędzy E. R.a (...)z/s w W., przechowywanych w aktach sprawy, które nie było objęte treścią porozumienia między Prokuratorem Rejonowym w Zduńskiej Woli a oskarżoną E. R.ustalonego w dniu 16 grudnia 2013 r. dotyczącego wydania wobec oskarżonej wyroku w trybie art. 335 § 1 k.p.k., nie mniej jednak, w ocenie Sądu Odwoławczego, wskazane uchybienie nie może zostać zakwalifikowane jako mające wpływ na treść rozstrzygnięcia.

Sądowi Okręgowemu w Sieradzu w niniejszym składzie dobrze znany jest wielokrotnie podkreślany pogląd judykatury prawa karnego, zgodnie z którym, Sąd rozpoznający wniosek złożony na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. może albo uwzględnić wszystkie elementy porozumienia prokuratora i oskarżonego i wydać wyrok odpowiadający temu uzgodnieniu albo wnioskowi nie uwzględnić, nie może natomiast, bez porozumienia ze stronami zawartego uzgodnienia procesowego, samodzielnie dokonywać modyfikacji poszczególnych elementów tego uzgodnienia, jednak pogląd ten nie do końca zasługuje na aprobatę. Owo bowiem związanie sądu treścią wniosku prokuratora nie może jednak prowadzić do bezkrytycznego jego powielania w wydawanym bez przeprowadzenia rozprawy wyroku. Sąd dostrzegając potrzebę uzupełnienia wniosku Prokuratora, może wystąpić z taką inicjatywą i zawrzeć dodatkowe rozstrzygnięcie, które nie narusza interesów żadnej ze stron zawartego porozumienia i które nie było przez nie przewidziane. Sąd rozpoznający wniosek złożony na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. winien się również kierować racjonalnością wydawanego rozstrzygnięcia oraz zasadą ekonomiki procesowej. Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazywanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji jedynie z tego powodu, że orzeczenie zawiera- słuszne- rozstrzygnięcie o przepadku dowodów rzeczowych, które nie było treścią porozumienia zawartego między oskarżycielem publicznym a oskarżoną i które nie narusza interesów procesowych zarówno oskarżonej jak i Prokuratora Rejonowego w Zduńskiej Woli niewątpliwie stanowiłoby oczywiste naruszenie zasady ekonomiki procesowej, a także prawa oskarżonej do wydania wyroku w rozsądnym terminie. Zaś uchylenie powyższego -słusznego-rozstrzygnięcia powodowałoby potrzebę wdrożenia ponownej procedury celem jego wydania na odrębnym posiedzeniu, co przy uwzględnieniu trudności z doręczeniem wezwań nie negującej okoliczności czynu oskarżonej, spowodowałoby dodatkowe zbędne koszty postępowania w sprawie.

W tej sytuacji uznać należy, iż zapadły wyrok Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli odpowiada prawu.

Sąd Odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych innych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku bądź jego zmiany z urzędu, co w konsekwencji skutkowało utrzymaniem w mocy zaskarżonego orzeczenia.

Sąd na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. kosztami postępowania odwoławczego obciążył Skarb Państwa.